

عنوان مقاله:

اپیدمی و دولت تنظیم گر

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 25، شماره 1002 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

عرفان شمس - استادیار، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نوشته حاضر بحران کرونا را از منظر حقوق تنظیمی به بحث می گذارد. به عبارت دقیق تر، موضوع اصلی بحث، تأثیر متقابل وضعیت های اپیدمی و دولت تنظیم گر است. پرسش اصلی این نوشته آن است که وضعیت اپیدمی چه تأثیر یا تأثیرات احتمالی بر دولت تنظیم گر می گذارد و پاسخ یا پاسخ های احتمالی دولت تنظیم گر به وضعیت های اپیدمیک، مانند کووید-۱۹ چه پارادایمی را از نسبت مفهوم منفعت عمومی و نظام بازار ترسیم می کند؟ پاسخ اجمالی به این پرسش آن است که ورود شوک های جدید مانند بحران های سلامت به نظام تنظیمی، وضعیت تنظیمی را به سطح بالاتری که متضمن مداخله بیشتر دولت است، سوق می دهد. این امر به واسطه فشارهای مختلف، مانند فشارهای ناشی از افکار عمومی، ذی نفعان و فشارهای ناشی از کاستی بازار صورت می گیرد و هم زمان، میزان پایبندی دولت به مفهوم منفعت عمومی را به رخ می کشد. در عین حال، آموزه های تنظیم خوب و تقویت نظارت ها و تضمین متابعت از مقررات تنظیمی در کنار کاهش تشریفات غیرضروری و تقویت همکاری های بین المللی در هنگام بروز بحران های سلامت می تواند به ترسیم تصویری دقیق تر از پارادایم جدید دولت و بازار کمک کند. پارادایمی که عمدتاً مبتنی بر تنظیم گری هوشمندانه، وابسته به نتیجه و معطوف به تقویت اعتماد شهروندان به دولت تنظیم گر است.

کلمات کلیدی:

دولت تنظیم گر، اپیدمی، پارادایم جدید تنظیمی، مداخله دولت، منفعت عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505648>

